

Laž, gola laž i statistika. Tako glasi komparacija. Za statistiku se kaže kako nam mnogo govori o nevažnom i skriva ono što je bitno. Ima puno komentara koji se odnose na nepouzdanost statistike. To je krivo. Ne valja brkati statistiku s manipulacijom statističkih podataka. Kako bi se pokazalo da vlada premijera Andreja Plenkovića optimalno vodi zemlju, u svakom pogledu pa i u pogledu pandemije, statistika pokazuje, za vladajuće dokazuje, kako nam je bolje nego ikada iako mi toga nismo svjesni. Prema tome, problem nije u statistici, problem je u nama. Tako se sjajno manipulira točnim statističkim podacima. Ipak, na samom vrhu statističke manipulacije je statistika druga Staljina koja je bila revolucionarno odrude radničke klase kojim je uvjerio zapad da bi sovjeti mogli biti razvijeniji od SAD-a već 1985. godine. To je predvidio američki guru XX. stoljeća - Paul Samuelson.

Pokažimo to primjerom koji nam se dnevno servira. Broj zaraženih, umrlih ili bilo koji drugi podatak daje se u apsolutnim brojkama. To je samo po sebi točan podatak. Međutim, u tim i takvim slučajevima statistika nam sugerira da umjesto apsolutnih brojeva valja prikazati, kako bi se uopće mogla izvršiti komparacija, što je materija osnovne škole, relativne odnose. Ako Njemačka broji dvadeset puta više stanovnika tada brojeve u Hrvatskoj valja pomnožiti ili njemačke podijeliti s brojem dvadeset.

Neki smo dan imali prilike čuti dramatična upozorenja njemačkih političara kako se je povećala smrtnost u Njemačkoj. Broj umrlih je iznosio 157 osoba. U Hrvatskoj je toga dana umrlo 48 građana. Apsolutni brojevi sugeriraju kako je u Njemačkoj zabilježena smrtnost tri puta veća nego u Hrvatskoj. Međutim, da bi se usporedile brojke valjalo bi broj umrlih u Njemačkoj i Hrvatskoj izračunati broj umrlih na milijun stanovnika. Dakle, u njemačkom slučaju imali bi, respektivno, nešto manje od 8 umrlih što je znatno manje u odnosu na Hrvatsku u kojoj je toga dana umrlo 12 građana. Prema tome, u Hrvatskoj je umrlo više građana; preko pedeset posto. Ta brojka bi pokazala kako naš Stožer ne da radi loše, već bi morali kazati kako radi jako loše. Oporba bi kazala zabrinjavajuće loše. To nije u interesu stranke na vlasti pa se vodeća koalicija „čudi“ (navodnici znače da je svjesna svoje manipulacije) kako građani umjesto da plješču nepogrešivosti Stožera stalno nešto gundaju. Grozni su ti hrvatski građani. Nikad nisu zadovoljni. Zapravo nisu svjesni kako imaju bolju vlast nego što je zaslužuju.

I tako iz dana u dan, iz tjedna u tjedan, dok oponenti ne prošvercaju međunarodne usporedbe. Tada nastaje lom koji se liječi baš onako kako je to radio drug „Svileni“ (Dr. Vladimir Bakarić) – izgubiti se i pobjeći daleko od očiju javnosti kako bi se uočile ugroze i, potom, odlučno reagirati monotonim glasom koji je obično bio, u najmanju ruku, upozoravajući.